

מסכת זבים

פרק ד משנה ו

הַזֵּב בְּכַף מֵאֲזָנָיו וְאֶכְלִין וּמִשְׁקִין בְּכַף שְׁנֵיָהּ, טְמֵאִין. וּבֵמֶת,
הַכֹּל טָהוֹר, חוּץ מִן הָאָדָם. זֶה חֹמֶר בִּזְבִּי מִבֵּמֶת. חֹמֶר בֵּמֶת
מִבִּזְבִּי, שֶׁהַזֵּב עוֹשֶׂה מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב מִתְחַתִּיו לְטֵמֵא אָדָם וְלְטֵמֵא
בְּגָדִים, וְעַל גִּבּוֹ מִדֶּרֶךְ לְטֵמֵא אֶכְלִין וּמִשְׁקִין, מֵה שְׂאִין הַמֶּת
מְטֵמֵא. חֹמֶר בֵּמֶת, שֶׁהַמֶּת מְטֵמֵא בְּאֵהָל וּמְטֵמֵא טְמֵאת שְׂבָעָה,
מֵה שְׂאִין הַזֵּב מְטֵמֵא: